

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרָשַׁת אַחֲרֵי ד' דַּחּוּל הַמוֹעֵד פְּסַח (בַּחֹל"ל ג')

י"ט נִיסָן ה'תשפ"ב

בְּקִדּוּשַׁת הַמוֹעֵד

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁ"י

כַּעַת נִלְמַד מִצֹּה נּוֹסֶפֶת. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִהְגוּ לְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹת בְּכָל מְקוֹם שָׁבוּ רָצוּ, הֵם הָיוּ פְּשׁוּט בּוֹנִים מִזְבֵּחַ לַה' וּמִקְרִיבִים עָלָיו אֶת הַקִּרְבָּן. מִרְגַע שֶׁנִּבְנְהָ הַמִּשְׁכָּן הִתַּר לָהֶם לְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹת רַק בְּמִשְׁכַּן אוֹ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. מִצֹּה זוֹ תִשְׁמָר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לַעֲבֹד עֲבוֹדָה זָרָה- וְכָל הַקִּרְבָּנוֹת שֶׁלָּהֶם יִהְיוּ לַה'.

תְּהִלִּים / יוֹם י"ט לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ'-צ"ו

הַפָּרֶק הָרִאשׁוֹן מִתּוֹךְ פְּרָקֵי הַתְּהִלִּים שֶׁל הַיּוֹם, נִכְתָּב עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ מֵאַחַר יוֹתֵר הוֹסִיף אוֹתוֹ בְּחֶלֶק מִסֵּפֶר הַתְּהִלִּים.

הַפָּרֶק מֵתְחִיל בְּמִלִּים: "תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים" - זוֹהִי הַתְּפִלָּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, הָאִישׁ שֶׁל ה'.

מִדּוּעַ נִקְרָא מֹשֶׁה רַבֵּנוּ: "אִישׁ הָאֱלֹקִים"?

ה' הוּא הַכֹּל, וְהַכֹּל הוּא ה', אֲבָל אֵינָנו יְכוּלִים לִרְאוֹת אוֹתוֹ! ה' בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּגִלְל שְׂרָצָה שְׂבִינִי יִשְׂרָאֵל יִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ מְסוּיָמֶת שֶׁתִּשְׁמַח אֶת ה'.

אֲבָל אִם אֵינָנו יְכוּלִים לִרְאוֹת אֶת ה', אֵיךְ אֶפְשָׁר לְדַעַת כִּיצַד לְהִתְנַהֵג?

מְסִבָּה זוֹ, ה' נָתַן לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, שֶׁהוּא "אִישׁ הָאֱלֹקִים". לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ יֵשׁ שְׁנֵי חֻלְקִים, חֻלְק אֶחָד מִמֶּנּוּ הוּא שֶׁל "הָאֱלֹקִים" - מֵאֵד קְרוֹב לַה' כִּךְ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מֵה' ה' רוֹצֵה, אֲבָל הוּא גַם "אִישׁ" - יְכוּל לְלַמֵּד מֵה' עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת.

תמיד ישנו נשיא, כמו משה רבנו, שעוזר ליהודים לעשות את מה שה' רוצה באותו דור. עכשו כמובן, הרבי הוא ה"משה רבנו" שלנו!

הרבי אמר שאנחנו עומדים תכף ומיד לראות את הגאולה, וצריכים ללמד וללמד על כך! אנחנו צריכים להתלהב ולבקש מה' שישלח לנו את משיח, נאו!

תניא / לקוטי אמרים פרק מ"ב (י"ט ניסן שנה מעוברת)

יהודים הם כמו כבשים, ויש לנו רועה. (הרועים האלו הם גם האשפזיזין- האורחים המיוחדים של חג הסוכות). כלם עוזרים לנו בעבודת ה'.

הרועים הם: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף דוד.

למשל, אברהם נתן לנו את מדת החסד, יצחק נתן את מדת הגבורה. וכן הלאה. משה רבינו נתן לנשמה של היהודי את הכח באמת להרגיש את ה'. (משה הראה לנו את ה' בקריעת ים סוף ובהר סיני, והנשמה שלו נותנת ליהודים כח שמאפשר לחוש את ה').

אבל זה לא הכל, ישנו משה רבינו בכל דור- הרבי של אותו הזמן. הרבי מקבל כח חזק ממשה רבינו כדי שיוכל ללמד את היהודים בדורו על ה', כדי שיוכלו להרגיש את ה' באמת.

בצורה כזו, אפשר באמת להרגיש "והנה ה' נצב עליו"- שה' משגיח עלינו וכך אפשר שתהיה היראה עליה מלמד האדמו"ר הזקן בתניא.

כאשר מסתכלים על תמונה של הרבי, הדבר עוזר לזכור שה' משגיח עלינו.

רוצים לשמוע משהו מיוחד? המקום שבו האדמו"ר הזקן מבאר את "והנה ה'" הוא התניא של יום י"א ניסן בשנה מעברת. ועכשו אנו מבינים מדוע- בגלל שהרבי הוא זה שנותן לנו את הכח להרגיש את הפסוק הזה.

היום יום / י"ט ניסן

היום הוא היום הרביעי לעמר.

בשבת כאשר אומרים "לכה דודי" אומרים "בשמחה" במקום "ברנה". כיון שזהו חג. כאשר אומרים "שלום עליכם" וקטעים נוספים לפני הקדוש, אומרים בלחש.

הרבי רש"ב פעם הסביר איך "מה נשתנה" מדבר על משיח.

מה נשתנה- איך הלילה הזה, הגלות, שונה מכל הגליות?

1. "אין אנו מטבילין"- בכל גלות אחרת, לא נהינו טהורים (כמו טבילה במקוה) בגלל

שמיד אחר כך עם ישראל יצא שוב לגלות. אבל "הלילה הזה", אחרי הגלות הזו נהיה טהורים פעמים. הגוף יטהר ונוכל לראות את הנשמה.

2. "אנו אוכלים חמץ או מצה" (מצה היא דקה כמו אדם שיש לו בטול וחמץ הוא תפוח- מלא ישות כמו אדם בעל גאווה). בגלות, אנו משתמשים בנשמה שלנו שהיא כמו מצה והנפש הבהמית שהיא כמו חמץ. אבל אחרי הגלות הזו, נשתמש רק בנשמה.

3. "אנו אוכלים שאר ירקות" - ירקות גם במשמעות של צבע ירק. כשאדם מקנא, ישנו בטוי על כך "הוריקו פניו". בכל הגליות אנשים קנאו בכל מיני דברים, אחרי הגלות הזו צדיקים קנאו (כמו מרור) בקרבה של צדיקים אחרים לה'.

4. "בין יושבין ובין מסבין" אחרי הגלות, אנו נרגיש תענוג, תחושה מאוד עילאית

שחסידות אומרת שזו המשמעות של "אכילה" ישנן דרכים שונות לחוש תענוג, אבל אחרי הגלות הזו, אנו נרְגִישׁ את הדרך הגבוהה ביותר והטובה ביותר של תענוג.

ספר המצוות / מצות עשה רמ"ח

היום לומדים שוב את אותה המצוה, **מצות עשה רמ"ח**, צריכים להעביר ירושה לאנשים הנכונים כפי שכתוב בתורה.

רמב"ם / הלכות נחלות פרקים ו', ז', ח'

פרק ו' - בפרק זה לומדים שאסור לשנות מי הולך לקבל את הירושה. אדם יכול לתת חלק מהנחלה שלו כמתנה אולם אינו יכול לומר "בני _____ לא יוכל לקבל חלק מהירושה". חז"ל מלמדים שזה אינו דבר טוב לחלק את כל רכושו של האדם כדי למנוע מילדיו לקבל חלק מהירושה. הרבי, עם כל זה, אמר לאנשים לא לחסוך לצדקה אלא לתת מיד. זה יביא ברכה לאדם, לאריכות ימים ואף אחד לא יפסיד.

פרק ז' - מלמד שבית הדין לא מרשה לאדם לקבל את חלקו בירושה עד שבטוחים שהאדם באמת נפטר. לכן אם האבא נעלם כאשר היה בנסיעה ארוכה, הבנים אינם מקבלים את הירושה אפילו אם הם בטוחים שאביהם נפטר (ההלכות האלו אינם בעצמה כמו ההלכות מתי לאפשר לאלמנה להנשא שוב, אם בעלה נעלם היות ומדבר כאן רק על כסף ולעמת זאת נשואין אם מישהו כבר נשוי, הם עברה חמורה).

פרק ח' - הוא פרק קצר מאד. הרמב"ם מלמד שלא מאשרים לקרובי משפחה שונים לטפל בשדה של ילד מתחת לגיל בר מצוה או לאדם שבו. וזאת בגלל שהקרוב עלול לומר שזה היה השדה שלו שהוא קבל בירושה ואנשים יוכלו להאמין לו היות ואחרי הכל הוא קרוב משפחה.

דרכי החסידות / למוד מסכת סוטה בימי הספירה

במהלך ימי ספירת העמר, לומדים חסידים מידי יום את מסכת סוטה שיש בה 49 עמודים, בדיוק כנגד 49 ימי ספירת העמר (נלמד זאת בהמשך בהיום יום). בעמוד היומי במסכת סוטה מתחילים ללמד על כך שיהודי צריך להיות מאוד זהיר שלא להיות בעל גאון. בעל גאון חושב שהוא חשוב וצריך שיהיה לו כל מה שהוא צריך, אפלו אם זה לא בדיוק מה שה' רוצה. זו הסבה שאחד החכמים אמר שאדם בעל גאון הוא כמו עובד עבודה זרה חס ושלום, בגלל שהוא חושב רק על מה שהוא רוצה ולא זוכר על רצונו של ה'. כשאנו לומדים זאת, הדבר עוזר לשפר את מידותנו. זה הדבר שאנו אמורים לעשות במשך ימי ספירת העמר.